

РЕШЕНИЕ НА СЪДА

2 февруари 1977 година*

По дело 50-76

с предмет запитване, отправено до Съда, на основание член 177 от Договора за ЕИО, от College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Нидерландия), и с което се цели получаване в спора, висящ пред посочения по-горе съд, между

Amsterdam Bulb B.V.

и

Produktschap voor Siergewassen,

преюдициално решение относно тълкуването на Регламент (ЕИО) № 1767/68 (ОВ 1968 г., L 271, стр. 7) и Регламент (ЕИО) 369/75 (ОВ 1975 г., L 41, стр. 1) относно системата от минимални цени за износ за трети страни на клубено-луковици, луковици и клубени на цъфтящи растения.

СЪДЪТ,

в състав: г-н Н. Kutscher , председател, г-н А. М. Donner и г-н Р. Pescatore председатели на състав, г-н J. Mertens de Wilmars, г-н М. Sørensen, г-н А. J. Mackenzie Stuart, г-н А. O'Keeffe, г-н G. Bosco и г-н А. Touffait, съдии,

генерален адвокат: г-н F. Capotorti,

секретар: г-н А. Van Houtte,

постанови настоящото

Решение

1. С определение от 15 юни 1976 г., постъпило в Съда на 17 същия месец, College van Beroep voor het Bedrijfsleven е поискал от него да се произнесе преюдициално относно тълкуването на Регламенти (ЕИО) № 234/68 на Съвета от 27 февруари 1968 г. (ОВ 1968 г., L 55, стр. 1), № 1767/68 на Комисията от 6 ноември 1968 г. (ОВ 1968 г., L 271, стр. 7) и № 369/75 на Комисията от 10 февруари 1975 г. (ОВ 1975 г., L 41, стр. 1), доколкото се отнасят до системата от минимални цени за износ на луковици на цъфтящи растения.

2. От Съда се иска да се произнесе по това дали разпоредбите на тези регламенти „или други разпоредби или принципи на европейското право” представляват пречка за приемането от компетентен национален орган на правна уредба, която определя износните цени на луковиците на цъфтящи растения, която, макар и частично да е в съответствие с регламентите на Общността, съдържа разпоредби, които не фигурират в тях, и не намират правно основание в тях”.

* Език на производството: нидерландски.

3. Националната правна уредба, посочена в запитването, налага, освен разпоредбите, идентични с текстове на Общността, разпоредби от следния вид:

- минимална износна цена за луковиците на цъфтящи растения с размер, по-малък от размера, за който Регламент № 369/75 предвижда минимални износни цени,
- минимална износна цена за луковиците на цъфтящи растения, различни от тези, за които Регламент № 369/75 предвижда минимални износни цени,
- предоставяне в определени случаи, на дерогация от националната правна уредба,
- наказателни санкции за нарушения на регламента.

4. Както вече Съдът е потвърдил в друг контекст, и по-специално в Решението от 10 октомври 1973 г. (Variola, 34-73, Recueil 1973 г., стр. 981), пряката приложимост на един регламент на Общността изисква неговото влизане в сила и неговото прилагане в полза на или в тежест на правните субекти да се осъществяват без каквато и да е било мярка за приемане в националното право.

5. По силата на задълженията, които произтичат от Договора, държавите-членки са задължени да не възпрепятстват прякото действие, присъщо на регламентите и на други норми на правото на Общността.

6. Коректното спазване на това задължение е задължително условие за едновременното и еднакво прилагане на регламентите на Общността в цялата Общност.

7. Следователно, държавите-членки не биха могли да приемат, нито да позволят на националните органи, които имат нормативно правомощие за приемане на акт, с който общностния характер на правна норма и произтичащите от това последици биха останали скрити за лицата, по отношение на които се прилага.

8. От момента, в който Общността приема, по силата на член 40 от Договора, регламенти относно създаването на обща организация на пазара в определен сектор, държавите-членки са длъжни да се въздържат от всякаква мярка, която би дерогирала от тях или би ги накърнила.

9. Съвместимостта на разпоредбите, посочени от националния съд с регламентите на Общността, трябва да бъде разглеждана в светлината не само на изричните разпоредби на регламентите, но също така и на тяхната цел и задачи.

10. Във второто съображение от Регламент № 234/68, основен регламент във въпросния сектор, се установява, че производството на живи дървета и други растения, луковици, корени и подобни на тях, рязани цветя и декоративна зеленина е от особена важност за селскостопанската икономика на определени региони на Общността и отбелязва необходимостта от насърчаване на разумното търгуване с такава продукция и за осигуряване на стабилни пазарни условия.

11. По смисъла на петото съображение от този регламент, се уточнява, че износът на луковици на цъфтящи растения за трети страни е от съществено стопанско значение за Общността, продължаването и развитието на този износ може да бъде осигурено чрез

стабилизиране на цените в този бранш и че по тази причина следва да се предвидят минимални износни цени за въпросните продукти.

12. Този регламент предвижда в член 3 от него, възможността за Съвета да определя стандарти за качество, за сортиране по размер и опаковка на продуктите, обхванати от организацията, както и приложното поле на тези стандарти.

13. Съгласно същия член, след като стандартите са приети, продуктите, по отношение на които те се прилагат, не могат да бъдат излагани за продажба, предлагани за продажба, продавани, доставяни или търгувани по някакъв друг начин, освен в съответствие с посочените по-горе стандарти.

14. Съгласно член 7 от посочения регламент, минимални цени за износ за трети страни за тези продукти могат да бъдат определяни от Комисията.

15. Регламент (ЕИО) № 315/68 на Съвета от 12 март 1968 г. относно определяне на стандарти за качество за клубено-луковици, луковици и клубени на цъфтящи растения (ОВ 1968 г., L 71, стр. 1), приет в изпълнение на Основния регламент № 234/68, уточнява, в член втори от него, че тези стандарти са приложими както по отношение на търговията в Общността, така и с трети страни.

16. Посоченият член забранява да бъдат изнасяни за трети страни клубено-луковици, луковици и клубени на цъфтящи растения с размер, по-малък от минималния размер, определен в приложението към този регламент.

17. На основание член 7, параграф 2 от Регламент № 234/68, Комисията прие Регламент (ЕИО) № 1767/68 относно системата от минимални цени за износ в трети страни на клубено-луковици, луковици и клубени на цъфтящи растения.

18. Съгласно правилата на прилагане, съдържащи се в този регламент, минималните цени на Общността се определят, съгласно член първи от него, като се вземат предвид по-специално „минимални износни цени, приложени от държавите-членки през трите години, предхождащи годината, в която се определят минималните цени”.

19. Член 2 от този регламент забранява износа за трети страни на продукт, обхванат от системата от минимални износни цени, на цена, по-ниска от минималната цена, приложима за този продукт и предвижда, че в случая, в който не е определена минимална цена за определен размер на даден продукт, по отношение на съответния размер се прилага най-ниската минимална износна цена за този продукт.

20. Регламент (ЕИО) № 369/75 на Комисията относно определяне за съответната пазарна година на минимални цени за износ за трети страни на някои клубено-луковици, луковици и клубени на цъфтящи растения, предвижда в член първи от него, че за всеки продукт, минималните цени се определят на равнищата, посочени в приложението към този регламент.

21. От това приложение е видно, че минималните износни цени са определени изрично само за някои от продуктите, изброени в приложението на Регламент № 315/68 и за някои от размерите, по-големи от минималните размери, посочени в Регламент № 315/68.

22. Същевременно от член 2 от Регламент № 1767/68 става ясно, че минимална износна цена е приложима и за размери, различни от тези, за които Регламент № 369/75 е определил изрично такава цена.

23. Тази минимална износна цена е равностойна на най-ниската минимална цена, определена от Регламент № 369/75 за съответния продукт.

24. Освен това, от правната уредба на Общността като цяло произтича, че не могат да бъдат изнасяни продукти с размер, по-малък от минималния размер, определен в приложението към Регламент № 315/68 на Съвета.

25. Следователно трябва да се отговори, че най-ниската минимална износна цена, определена за въпросния продукт от Регламент № 369/75, е приложима по отношение на продукти с размер, по-голям от минималния, но по-малък от размера, изрично посочен в приложението към посочения регламент.

26. Що се отнася до определянето от националния орган на минимални цени за износа за трети страни на продуктите, обхванати от общата организация на пазара, но с род, вид или разновидност, различни от тези, за които Комисията досега е определяла минимални цени, трябва да се заключи, че никоя разпоредба на правната уредба на Общността не го забранява изрично.

27. От периодично приеманите регламенти, които определят минималните цени не стават ясни мотивите, поради които Комисията е решила да наложи на равнище на Общността минимални цени само за определени разновидности продукти, обхванати от общата организация на пазара.

28. Не е възможно, като се има предвид цялата правна уредба на Общността в тази област, от нея да се заключи, че Комисията негласно е предвидила, че другите продукти трябва да бъдат изнасяни на цени, свободно определяни от пазара.

29. Обратно, от правилата на прилагане на системата от минималните цени, определени от Комисията, може да се направи заключението, че държавите-членки могат да продължават да налагат минимални износни цени до момента, в който Комисията реши да налага самата тя такива цени на равнище на Общността.

30. Следователно на националния съд трябва да се отговори, че национална разпоредба, която предвижда минимални цени за износ за трети страни на някои разновидности клубено-луковици, различни от тези, за които Комисията е определила минимални цени в своя Регламент № 369/75, която не дерогира от системата на Общността, която не намалява с това обхвата, и която е насочена към същата цел за стабилизиране на цените в търговията с трети страни, не би могла да бъде разглеждана като несъвместима с правото на Общността.

31. По отношение на национална разпоредба, която предвижда санкции за неспазване на правната уредба на Общността, трябва да се констатира, че макар и да налага забрана за износ за трети страни на въпросните продукти, които не са в съответствие със стандартите за качество на Общността, тя не предвижда санкции в случай на нарушение на тези забрани от физически лица.

32. Член 5 от Договора за ЕИО, като задължава държавите-членки да вземат всички общи и конкретни мерки, за да осигурят изпълнението на задълженията, които произтичат от актовете на институциите на Общността, оставя на различните държави-членки избора на уместните мерки, включително и избора на санкциите, които могат да бъдат дори и наказателни.

33. Следователно на националния съд трябва да се отговори, че в отсъствието на разпоредба в правната уредба на Общността, която предвижда конкретни санкции в случай на неспазване от физически лица на посочената по-горе правна уредба, държавите-членки са компетентни да избират санкциите, които според тях са уместни.

34. По отношение на възможността за националния орган да разреши едно изключение от минималните цени на Общността, трябва да се констатира, че нито Регламент № 234/68, нито регламентите за неговото прилагане откриват такава възможност.

35. Следователно, държавите-членки не могат нито пряко, нито с посредничеството на органи, създадени или признати от тях, да разрешават или да толерират дерогация от правото на Общността.

По съдебните разноски

36. Разходите, направени от Комисията на Европейските общности, която представи становища пред Съда, не подлежат на възстановяване.

37. С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред националния съд, последният следва да се произнесе по съдебните разноски.

По изложените съображения, Съдът реши:

1) Държавите-членки не биха могли нито да приемат, нито да разрешават на национални органи, които имат нормативно правомощие да приемат акт, с който общностният характер на една правна норма и произтичащите от нея последици биха били останали скрити за лицата, по отношение на които се прилага.

2) Най-ниската минимална износна цена, определена за въпросния продукт с Регламент № 369/75 е също така приложима по отношение на продуктите с размер, по-голям от минималния, но по-малък от размера, изрично посочен в приложението към този регламент.

3) Национална разпоредба, която предвижда минимални цени за износа за трети страни за някои разновидности клубено-луковици, различни от тези, за които Комисията е определила минимални цени в своя Регламент № 369/75, която не дерогира от системата на Общността, която не ограничава с това обхвата, и която е насочена към същата цел за стабилизиране на цените в търговията с трети страни, не би могла да бъде разглеждана като несъвместима с правото на Общността.

4) В отсъствието на разпоредба в правната уредба на Общността, която предвижда конкретни санкции в случай на неизпълнение от физически лица на посочената

по-горе правна уредба, държавите-членки са компетентни да избират санкциите, които според тях са уместни.

5) Държавите-членки не могат нито пряко, нито с посредничеството на органи, създадени или признати от тях, да разрешават изключение от минималните цени на Общността.

Подписи

Произнесено на открито съдебно заседание в Люксембург на 2 февруари 1977 година.

Подписи